

УДК 342.9

DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2026.94.2.56>

СУБ'ЄКТИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ У СФЕРІ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ТА ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУДОВОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ

Охримчук М.Б.,

*головний спеціаліст відділу забезпечення судового процесу,
Сьомий апеляційний адміністративний суд,
ORCID: 0009-0005-7027-0668*

Охримчук М.Б. Суб'єкти публічного адміністрування у сфері організаційного та фінансового забезпечення судової влади в Україні.

Стаття присвячена визначенню кола суб'єктів публічної адміністрації, які здійснюють організаційне та фінансове забезпечення судової влади в Україні.

Теоретичною основою дослідження стали праці вітчизняних науковців, присвячені з'ясуванню суті, змісту та напрямів організаційного та фінансового забезпечення судів в Україні.

Нормативною основою дослідження стали положення Конституції України, законів та підзаконних нормативно-правових актів, які визначають компетенцію та повноваження суб'єктів публічної адміністрації та інших органів державної влади у вказаних сферах публічного адміністрування.

Методологічною основою дослідження були формально-догматичний, структурно-функціональний та порівняльно-правовий методи дослідження. Їхнє застосування дало змогу зробити наступні висновки.

Організаційне та фінансове забезпечення судової влади є тісно взаємопов'язаними, проте окремими сферами публічного адміністрування. Якщо межі та напрями фінансового забезпечення судової влади в Україні як сфери публічного адміністрування не викликають суттєвих дискусій щодо її змісту та напрямів, то організаційне забезпечення судової влади є предметом дискусії в науковій літературі. Аналіз законодавства України дає змогу визначити такі компоненти організаційного забезпечення судової влади: матеріально-технічне, кадрове (крім питань, пов'язаних з формуванням суддівського корпусу та підтримання його кваліфікації), інформаційне, організаційно-технічне, ведення судової статистики, діловодства та архіву суду.

Публічне адміністрування у сферах організаційного та фінансового забезпечення судової влади в Україні здійснюється розгалуженою системою суб'єктів публічної адміністрації. Їх можна поділити на дві групи: ті, для яких публічне адміністрування у зазначених сферах є профільною діяльністю (Державна судова адміністрація України та її територіальні управління; система апаратів судів загальної компетенції; Секретаріат Конституційного Суду України; Служба судової охорони), та ті, для яких така діяльність не є профільною (Вища рада правосуддя, Кабінет Міністрів України, Міністерство цифрової трансформації України).

Організаційне та фінансове забезпечення судової влади потребує ґрунтовного реформування. Насамперед воно має бути спрямоване на забезпечення доступу кожного до незалежного та неупередженого суду. Окрема увага має бути приділена безбар'єрності доступу до суду, зокрема у частині комунікації із судом, а також забезпечення безпеки як суддів й працівників апаратів судів, так й осіб, які звертаються до суду в умовах правового режиму воєнного стану.

Ключові слова: судова влада, публічне адміністрування, публічна адміністрація, фінансове забезпечення, організаційне забезпечення.

Ohrimchuk M.B. Public administration entities involved in the organizational and financial support of the judiciary in Ukraine.

This article is devoted to defining the scope of public administration entities that provide organizational and financial support to the judiciary in Ukraine.

The theoretical basis of the study consists of works by Ukrainian scholars dedicated to clarifying the essence, content, and directions of organizational and financial support for courts in Ukraine.

The normative basis of the study consists of the provisions of the Constitution of Ukraine, laws, and subordinate regulatory acts that define the competence and powers of public administration entities and other state authorities in the aforementioned spheres of public administration.

The methodological basis of the study consisted of formal-dogmatic, structural-functional, and comparative legal research methods. Their application allowed for the following conclusions to be drawn.

The organizational and financial support of the judiciary are closely interrelated yet distinct spheres of public administration. While the scope and directions of financial support for the judiciary in Ukraine as a sphere of public administration do not give rise to significant debate regarding its content and directions, the organizational support of the judiciary is a subject of discussion in the academic literature.

An analysis of Ukrainian legislation allows us to identify the following components of the organizational support for the judiciary: logistical and technical support; human resources (excluding matters related to the recruitment of judges and the maintenance of their qualifications); information support; organizational and technical support; the maintenance of judicial statistics; and court record-keeping and archiving.

Public administration in the areas of organizational and financial support for the judiciary in Ukraine is carried out by a complex system of public administration entities. They can be divided into two groups: those for whom public administration in these areas is a core activity (the State Judicial Administration of Ukraine and its territorial offices; the system of general jurisdiction courts; the Secretariat of the Constitutional Court of Ukraine; the Judicial Security Service), and those for whom such activities are not core functions (the High Council of Justice, the Cabinet of Ministers of Ukraine, the Ministry of Digital Transformation of Ukraine).

The organizational and financial support of the judiciary requires fundamental reform. Above all, it must be aimed at ensuring everyone's access to an independent and impartial court. Particular attention should be paid to ensuring barrier-free access to the courts, particularly regarding communication with the courts, as well as ensuring the safety of both judges and court staff, and of individuals who turn to the courts under the legal regime of martial law.

Key words: judicial power, public administration, public sector, financial support, organizational support.

Постановка проблеми. Гарантоване Конституцією право на звернення до суду з метою захисту порушених прав, свобод та законних інтересів неможливо реалізувати без належного організаційного та фінансового забезпечення судової влади. Саме від якості публічного адміністрування у цій сфері залежить ефективність функціонування судової гілки влади, а також реальність захисту прав, свобод і законних інтересів приватних осіб, які звертаються до суду. З огляду на це, суб'єкти публічної адміністрації, які залучені до здійснення публічного адміністрування у цій сфері, мають діяти чітко та злагоджено, виконуючи завдання і функції, визначені для них законодавством України.

Аналіз базових нормативно-правових актів України, які є фундаментом публічного адміністрування у цій сфері [1; 2], а також фахової наукової літератури [3, 4, 5] дає змогу дійти висновку, що межі організаційного та фінансового забезпечення судової влади в Україні не завжди є чітко визначеними. Інакше кажучи, існують розбіжності у наукових підходах щодо того, які сфери охоплює організаційне та фінансове забезпечення судової влади в Україні, які суб'єкти публічної адміністрації мають здійснювати публічне адміністрування у цих сферах, а також які завдання та функції вони мають виконувати. З огляду на це, у межах цього дослідження ми хотіли б висловити авторську позицію щодо змістового наповнення категорії «організаційне та фінансове» забезпечення судової влади; визначити коло суб'єктів публічної адміністрації, які здійснюють публічне адміністрування у цих сферах, а також запропонувати напрями вдосконалення публічного адміністрування щодо цих функціональних напрямів діяльності публічної адміністрації.

Мета дослідження полягає у визначенні суб'єктів публічної адміністрації, які здійснюють організаційне та фінансове забезпечення судової влади в Україні.

Стан опрацювання проблематики. Питання правового регулювання організаційного та фінансового забезпечення судової влади в Україні були предметом численних наукових досліджень і публікацій. Аналіз наукової літератури дає змогу виокремити такі наукові підходи до цього питання.

Так, на думку О.В. Щерблюк, система забезпечення організації судустрою в Україні включає такі підсистеми: організаційно-кадрову, матеріально-технічну, наукову, інформаційно-аналітичну, нормативно-правову та фінансову, які мають на меті створення умов для реалізації функцій і завдань судустрою та підтримання його в належному стані [3, с. 20].

Зі свого боку, О.В. Карпушева зазначає, що фінансове та організаційне забезпечення судової влади спрямоване на створення належних умов діяльності суддів, які, з одного боку, мають досягати рівня життя, що відповідає важливості виконуваних ними державно-владних повноважень, а з іншого – забезпечувати належну основу для якісного й ефективного здійснення ними своїх професійних обов'язків [4, с. 251 – 252].

З точки зору І.В. Юревич, під організаційним забезпеченням роботи суду розуміються заходи кадрового, фінансового, матеріально-технічного та іншого характеру, спрямованих на створення умов для повного і незалежного здійснення правосуддя [5, с. 39].

Цікаву наукову позицію щодо змісту організаційного та фінансового забезпечення судової влади висловлюють Д.В. Приймаченко та Р.В. Ігонін. Так, вчені до найбільш загальних функцій адміністративно-правового забезпечення функціонування системи судів загальної юрисдикції зараховують: а) забезпечення незалежності системи судів загальної юрисдикції; б) створення належних умов для забезпечення ефективного функціонування системи судів загальної юрисдикції (наприклад, організаційних тощо); в) забезпечення і підтримання на належному рівні авторитету суду (наприклад, організація виконання судових рішень тощо). Серед основних функцій нижчого порядку, які повністю охоплюються загальними функціями адміністративно-правового забезпечення функціонування системи судів загальної юрисдикції дослідники виокремлюють: 1) організаційну; 2) установчу; 3) контрольно-наглядову; 4) кадрову; 5) дисциплінарну; 6) охоронну; 7) представницьку; 8) фінансову; 9) інформаційну [6, с. 345 – 352].

Безсумнівно, можна навести й інші наукові позиції. Водночас від того, який зміст ми вкладаємо в поняття «організаційне та фінансове забезпечення судової влади в Україні», залежить коло суб'єктів публічної адміністрації, які залучаються до публічного адміністрування у цих сферах. З огляду на це спробуємо обґрунтувати власну позицію щодо розуміння змісту зазначених категорій та кола суб'єктів публічної адміністрації, які здійснюють публічне адміністрування у цих сферах.

Виклад основного матеріалу. Наше дослідження хотілося почати з того, що такий напрям публічного адміністрування як організаційне забезпечення судової влади має неоднозначне розуміння у частині меж та напрямів його здійснення. Слушними є зауваження Д.В. Приймаченка та Р.В. Ігоніна, які звертають увагу, що: «... організаційна функція є настільки об'ємною, що тією чи іншою мірою проникає і переплітається з іншими функціями, створюючи передумови для їх реалізації. Враховуючи універсальний характер організаційної функції, доводиться визнати неможливість її повного відмежування від інших функцій адміністративно-правового забезпечення» [6, с.346]. Тому у своїх дослідженнях І.В. Юревич доходить до висновку про те, що реалізацію заходів організаційного забезпечення роботи суду поділено між різними суб'єктами, а саме: (а) державні органи в системі правосуддя – Вища рада правосуддя, Державна судова адміністрація України, Вища кваліфікаційна комісія суддів України, Національна школа суддів; (б) органи суддівського самоврядування – збори суддів, Рада суддів України, з'їзд суддів України; (в) громадські органи – громадська рада доброчесності, Науково-консультативна рада при Верховному Суді, громадські об'єднання суддів, громадськими об'єднання, які здійснюють регулярне оцінювання суддів шляхом незалежного оцінювання його роботи в судових засіданнях тощо [5, с. 39].

Висловлюючи власну позицію щодо цього питання, зазначимо, що публічне адміністрування у сфері організаційного та фінансового забезпечення судової влади обов'язково повинно мати чітко визначені межі. Інакше кажучи, ці категорії не можуть бути розмитими, оскільки кожен функціональний напрям діяльності публічної адміністрації є зоною відповідальності конкретного її суб'єкта за відповідний напрям публічного адміністрування. Якщо ж ці межі залишатимуться розмитими та неконкретними, неможливо вимагати відповідальності за якість і своєчасність публічного адміністрування у такій сфері.

Аналіз положень Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дає змогу робити висновок про те, що саме Державна судова адміністрація України є державним органом у системі правосуддя, який здійснює організаційне та фінансове забезпечення діяльності органів судової влади [1].

Крім того, Положення про Державну судову адміністрацію України дає нормативне визначення організаційного забезпечення судової влади, зміст якого становлять заходи матеріально-технічно-

го, кадрового, інформаційного, організаційно-технічного характеру, ведення судової статистики, діловодства та архіву суду [2]. Таким чином, можемо зробити висновок про те, що організаційне забезпечення судової влади як напрям публічного адміністрування має чітко визначений зміст та напрями свого здійснення.

На наше переконання, саме врахування логіки, яка закладена у Законі України «Про судоустрій і статус суддів» [1], Положення про Державну судову адміністрацію України [2] має відігравати визначальну роль при визначенні системи суб'єктів публічної адміністрації, які здійснюють публічне адміністрування у сферах організаційного та фінансового забезпечення судової влади в Україні. З огляду на це ми пропонуємо виокремити наступні групи суб'єктів, які здійснюють публічне адміністрування у зазначених сферах:

а) суб'єкти публічної адміністрації, профільною діяльністю яких є публічне адміністрування у сферах організаційного та фінансового забезпечення судової влади. До цієї групи належить: Державна судова адміністрація України та її територіальні управління [1, 2]; система апаратів (місцевих, апеляційних, вищих спеціалізованих судів, Верховного Суду); Секретаріат Конституційного Суду України [7, 8, 9, 10, 11]; Служба судової охорони [12].

Окремо хотілося б висловитися щодо Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та Національна школа суддів. Їхня діяльність пов'язана із формуванням суддівського корпусу, а саме організацією добору на посаду судді та підготовкою суддів для підтримання кваліфікації відповідно до досвіду роботи суддів, рівня і спеціалізації суду, в якому вони працюють [1]. На наш погляд, визначальним є розуміння функції щодо кадрового забезпечення судової влади, яке визначено у п.п. 14 та 17 п. 6 Положення про Державну судову адміністрацію України [2]. У цих положеннях йдеться не про формування суддівського корпусу, а про нормативи кадрового забезпечення апаратів судів, формування штату апаратів судів відповідних рівнів. Слідуючи логіці законодавства [1, 2], публічне адміністрування у сфері організаційного забезпечення судової влади стосується не формування суддівського корпусу та підтримання його кваліфікації, а формування корпусу апаратів судів. Тому ми пропонуємо, по-перше, розрізнити ці дві взаємопов'язані, але все ж таки різні сфери публічного адміністрування, по-друге, не включати до переліку суб'єктів публічної адміністрації, профільною діяльністю яких є публічне адміністрування у сферах організаційного та фінансового забезпечення судової влади, Вищу кваліфікаційну комісію суддів України та Національну школу суддів, адже їхня діяльність здійснюється в іншій, хоча й дотичній сфері публічного адміністрування;

б) суб'єкти публічної адміністрації діяльність, яких пов'язана із публічним адмініструванням у сферах організаційного та фінансового забезпечення судової влади, однак така діяльність не є профільною: Вища рада правосуддя у частині визначеними п.п. 14-20 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» [13], Кабінет Міністрів України у частині питань, які стосуються нормативів матеріального забезпечення судів [14] та правового статусу бухгалтерських служб судів [15], Міністерство цифрової трансформації України у частині, яка стосується визначення належності бюджетних програм, завдань, проектів, робіт до сфери інформатизації [16].

Поза межами суб'єктів публічної адміністрації, які здійснюють публічне адміністрування у цих сферах, знаходяться органи державної влади, суддівського самоврядування та інституції громадянського суспільства, які впливають на організаційне та фінансове забезпечення судової влади в Україні. До них належить:

а) Верховна Рада України, яка щорічно затверджує закон про державний бюджет України. В ньому передбачені видатки на організаційне та фінансове забезпечення суддів;

б) органи суддівського самоврядування, які можуть ініціювати розгляд питань щодо організаційного та фінансового забезпечення судів: збори суддів, Рада суддів України, з'їзд суддів України;

в) інституції громадянського суспільства, які здійснюють громадський контроль за організаційним та фінансовим забезпеченням судової влади в Україні. Наприклад, Фондація DEJURE, Transparency International Україна тощо.

Також ми не маємо забувати про те, що організаційне та фінансове забезпечення судової влади в Україні є об'єктом контролю у частині раціональності та ефективності використання бюджетних коштів. Цей контроль є багаторівневий та поєднує елементи: а) внутрішнього контролю, який здійснює Державна судова адміністрація України та органи суддівського самоврядування; б) зовнішнього контролю (Міністерство фінансів України, Рахункова палата, Верховна Рада України).

Крім того, за організаційним та фінансовим забезпеченням судової влади здійснюється контроль з боку антикорупційних органів України (Національне агентство з питань запобігання корупції, Національне антикорупційне бюро України, Спеціалізована антикорупційна прокуратура).

До цього переліку не належать органи місцевого самоврядування, адже вони не залучаються до організаційного та фінансового забезпечення судової влади.

Аналіз законодавства України дає змогу зробити висновок про те, що наразі сформована розгалужена система державних, самоврядних та позадержавних інституцій, які безпосередньо або опосередковано долучаються до організаційного та фінансового забезпечення судової влади. Інше важливе запитання полягає у тому, на що вони спрямовують свої зусилля у цих сферах публічного адміністрування? Аналіз законодавства України дає змогу говорити про судоцентризм публічного адміністрування у цих сферах. Інакше кажучи, зміст та напрями публічного адміністрування у сферах організаційного та фінансового забезпечення судової влади визначається з огляду на потреби судів. Такий підхід, на наше переконання, є одностороннім та потребує переосмислення. Орієнтиром у цьому випадку є досвід Німеччини. Так, *Strategie für die Digitalisierung der Justiz* (Стратегія цифровізації системи правосуддя) на перше місце ставить завдання щодо зручного та швидкого доступу приватних осіб до правосуддя [17]. Цій меті підпорядковані усі інші завдання щодо організаційного та фінансового забезпечення судів в Німеччині. На наше переконання, саме ця мета має бути визначена у якості основного завдання публічного адміністрування у сферах організаційного та фінансового забезпечення судової влади в Україні. Таким чином публічне адміністрування у зазначених сферах має змінитися з судоцентризму на людинацентризм.

Іншими важливими завданнями, які мають бути визначені у якості пріоритетних у аналізованих сферах публічного адміністрування, це безбар'єрність доступу до правосуддя та безпека як суддів й працівників суду, так і приватних осіб, які звертається до суду з метою захисту порушених прав та законних інтересів.

Що стосується безбар'єрності, то йдеться не лише про суто фізичну безбар'єрність, а й про безбар'єрність у комунікації із суддями та працівниками апарату суду. У цій частині в Україні зроблено надзвичайно мало, тому цей напрям організаційного забезпечення діяльності судів потребує ґрунтовного реформування, зокрема у частині створення реальних можливостей для осіб з особливими потребами звертатися до суду.

Ще однією проблемою, з якою стикнулися всі державні інституції, є забезпечення безпеки як працівників органів державної влади, так і приватних осіб, які до них звертаються. Ця проблема повною мірою стосується і судової влади, адже більшість судів не мають бомбосховищ та інших приміщень, які б гарантували безпеку як працівників суду, так і відвідувачів.

З огляду на це, відповідний напрям організаційного забезпечення діяльності судів також має бути належним чином врахований на рівні стратегії та тактики публічного адміністрування у сферах організаційного та фінансового забезпечення судової влади в Україні, а також визначений як окремий напрям діяльності Державної судової адміністрації України.

Висновки. Проведене дослідження дає змогу сформулювати низку висновків:

Організаційне та фінансове забезпечення судової влади є тісно взаємопов'язаними, проте окремими сферами публічного адміністрування. Якщо межі та напрями фінансового забезпечення судової влади в Україні як сфери публічного адміністрування не викликають суттєвих дискусій щодо її змісту та напрямів, то організаційне забезпечення судової влади є предметом дискусії в науковій літературі. Аналіз законодавства України дає змогу визначити такі компоненти організаційного забезпечення судової влади: матеріально-технічне, кадрове (крім питань, пов'язаних з формуванням суддівського корпусу та підтримання його кваліфікації), інформаційне, організаційно-технічне, ведення судової статистики, діловодства та архіву суду.

Публічне адміністрування у сферах організаційного та фінансового забезпечення судової влади в Україні здійснюється розгалуженою системою суб'єктів публічної адміністрації. Їх можна поділити на дві групи: ті, для яких публічне адміністрування у зазначених сферах є профільною діяльністю (Державна судова адміністрація України та її територіальні управління; система апаратів судів загальної компетенції; Секретаріат Конституційного Суду України; Служба судової охорони), та ті, для яких така діяльність не є профільною (Вища рада правосуддя, Кабінет Міністрів України, Міністерство цифрової трансформації України).

Організаційне та фінансове забезпечення судової влади потребує ґрунтовного реформування. Насамперед воно має бути спрямоване на забезпечення доступу кожного до незалежного та не-

упередженого суду. Окрема увага має бути приділена безбар'єрності доступу до суду, зокрема у частині комунікації із судом, а також забезпечення безпеки суддів, працівників апаратів судів і осіб, які звертаються до суду в умовах правового режиму воєнного стану.

Відповідні напрями реформування мають бути закріплені як на рівні нормативно-правових актів, що визначають засади діяльності суб'єктів публічної адміністрації, які здійснюють публічне адміністрування у зазначених сферах, так і на рівні стратегії та тактики публічного адміністрування у сфері організаційного та фінансового забезпечення діяльності судової влади в Україні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text> (дата звернення: 18.03.2026).
2. Про затвердження Положення про Державну судову адміністрацію України: Рішення Вища рада правосуддя від 17 січня 2019 року № 141/0/15-19. URL: https://dsa.court.gov.ua/dsa/about_dsa/about/ (дата звернення: 18.03.2026).
3. Щерблюк О.В. Організаційні основи судоустрою в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Наук. досл. ін-т публічн. права. Київ, 2021. 253 с.
4. Карпушева О.В. Фінансове та організаційне забезпечення суддів як проблема ефективної роботи суддів в Україні. Соціальне право. 2018. № 1. С. 248-256.
5. Правові основи адміністрування у суді: навчальний посібник для студентів юрид. спеціальностей вищих навч. закладів / Москвич Л.М., Іванцова А.В., Овсяннікова О.О. та ін. Х.: Вид-во «Юрайт», 2018. 254 с.
6. Приймаченко Д. В., Ігонін Р. В. Функції адміністративно-правового забезпечення функціонування системи судів загальної юрисдикції. *Наукові праці Національного університету «Одеська юридична академія»: зб. наук. пр.* Одеса: Юрид. літ., 2012. Т. 11. С. 344–354.
7. Про затвердження Типового положення про апарат суду: наказ Державної судової адміністрації України від 8 лютого 2019 року № 131. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0131750-19#n14> (дата звернення: 18.03.2026).
8. Про затвердження Типової структури апарату апеляційного суду: наказ Державної судової адміністрації України від 02 жовтня 2019 року № 960. URL: https://dsa.court.gov.ua/userfiles/media/media/N_960_19_z%20.pdf (дата звернення: 18.03.2026).
9. Положення про апарат Вищого антикорупційного суду: затверджено рішенням зборів суддів Вищого антикорупційного суду від 1 серпня 2019 року № 1. URL: https://hcac.court.gov.ua/userfiles/media/VAKS/self-government/decisions/01.08.2019_1.pdf (дата звернення: 18.03.2026).
10. Положення про апарат Верховного Суду, яке затверджено постановою Пленуму Верховного Суду від 30 листопада 2017 року № 6 (у редакції постанови Пленуму Верховного Суду від 16 листопада 2018 року № 9). URL: https://supreme.court.gov.ua/supreme/pro_sud/pro_ararat_1/polojennya_pro_ararat (дата звернення: 18.03.2026).
11. Про Секретаріат Конституційного Суду України: положення зі змінами, внесеними згідно з Постановою Конституційного Суду України від 24 лютого 2022 року № 2-п/2022. URL: <https://ccu.gov.ua/docs/179> (дата звернення: 18.03.2026).
12. Про затвердження Положення про Службу судової охорони: Рішення Вищої ради правосуддя від 4 квітня 2019 року № 1051/0/15-19. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1051910-19#Text> (дата звернення: 18.03.2026).
13. Про Вищу раду правосуддя: Закон України від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-19#Text> (дата звернення: 18.03.2026).
14. Про граничні суми витрат на придбання автомобілів, меблів, іншого обладнання та устаткування, мобільних телефонів, комп'ютерів державними органами, а також установами та організаціями, які утримуються за рахунок державного бюджету: постанова Кабінету Міністрів України від 4 квітня 2001 року № 332. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/332-2001-%D0%BF#Text> (дата звернення: 18.03.2026).
15. Про затвердження Методики визначення належності бюджетних програм, завдань, проєктів, робіт до сфери інформатизації: наказ Міністерства цифрової трансформації України від 29 березня 2023 року № 34. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0625-23#Text> (дата звернення: 18.03.2026).

16. Про затвердження Типового положення про бухгалтерську службу бюджетної установи: постанова Кабінету Міністрів України від 26 січня 2011 року № 59. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/59-2011-%D0%BF#Text> (дата звернення: 18.03.2026).
17. Strategie für die Digitalisierung der Justiz: Gemeinsam digitalisieren für einen starken Rechtsstaat. Version 1.0 – April 2025. URL: https://www.justiz.de/laender-bund-europa/e_justice_rat/beschluesse/digitalstrategie.pdf (дата звернення: 18.03.2026).

Дата першого надходження рукопису до видання: 18.03.2026
Дата прийняття до друку рукопису після рецензування: 23.04.2026
Дата публікації: 10.05.2026

© Охримчук М.Б., 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії CC BY 4.0